

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 43 (534)

Субота, 29 жовтня 1977 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить щотижня з липня 1967 року

Слава передовикам виробництва, які добились великих успіхів у соціалістичному змаганні за дострокове виконання планів десятої п'ятирічки!

(Із Закликів ЦК КПРС до 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ПРИМНОЖУВАТИ ДОСЯГНУТЕ

Кожний новий день наближає нас до світлого свята — 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції — всесвітньоісторичної події, яка на світанку ХХ століття розпочала нову еру людства — еру соціалізму.

Нинішній Жовтень особливо знаменний. Історичні рішення ХХV з'їзду КПРС, прийняття нової Конституції СРСР — справжнього Манифесту епохи розвинутого соціалізму і будівництва комунізму — викликали високу політичну і творчу активність трудящих мас. Ідучи назустріч ювілею, радянські люди впевнено долають рубежі другого року десятої п'ятирічки, розуміючи, що нинішні досягнення є гарантією успішного здійснення п'ятирічних завдань і соціалістичних зобов'язань.

Небувале трудове піднесення панує в ювілейному році і в колективах учбово-виробничих підприємств, об'єднань, організацій та установ Українського товариства глухих. Працівники нашої системи зобов'язалися достроково, 25 грудня, виконати річний план по реалізації продукції, а завдання десяти місяців на честь ювілею — до 26 жовтня. Вигодувати і реалізувати понад план продукції більш як на 3,7 мільйона карбованців, одержати 958 тисяч карбованців надпланових прибутків, підвищити продуктивність праці на 3,5 процента. Намічено високі рубежі і по інших показниках.

Підтримуючи цінну ініціативу кращих колективів нашої країни, у відповідь на почин бригади передовиків виробництва Кам'янець-Подільського УВП 1522 робітники Товариства ще на початку року взяли зобов'язання завдання перших двох років десятої п'ятирічки виконати до 7 листопада.

Нині з радістю відзначаємо, що за станом на 20 жовтня 1705 чоловік, в тому числі 19 бригад і 5 дільниць, рапортували про успішне виконання дворічних завдань. Ряд підприємств, зокрема, Білоцерківське, Чернігівське, Полтавське № 2, Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт», Сімферопольське та ряд інших УВП ще в середині жовтня справилися з десятимісячним планом по випуску валової продукції, успішно виконують завдання і по інших показниках.

Бригада Кам'янець-Подільського УВП в кількості 32 чоловіки рапортувала про виконання свого дворічного завдання, а такі члени її, як Г. М. Бурбенко, К. А. Ківерчук працюють в рахунок грудня 1978 року, А. С. Касир, Г. С. Ратовська — в рахунок листопада, багато — працює в рахунок січня, лютого, березня, травня наступного року. Доповіли про виконання дворічних завдань 62 робітники Лубенського УВП, а А. М. Моргун, Р. О. Червоніченко, В. Г. Тараненко, Л. Т. Черверда видають продукцію в рахунок липня 1978 року, швачки-мотористки цього підприємства В. П. Житинська, Т. І. Бойко — в рахунок травня, багато працює в рахунок березня, квітня. На київському ДВО «Контакт» справились з дворічними завданнями 158 чоловік, в тому числі дві бригади. Рапортували про це також багато передовиків Львівського швейного підприємства «Силует», Артемівського, Ужгородського № 2, Херсонського та інших підприємств.

Визначні досягнення окремих працівників, бригад, дільниць дали можливість успішно справитись з соціалістичними зобов'язаннями в цілому по системі. Так, зобов'язання по випуску надпланової валової продукції за дев'ять місяців цього року перевиконано на 10,7 процента, по реалізації надпланової продукції — на 17 процентів. Перевершено намічені показники і по підвищенню продуктивності праці, прибутках, зниженню собівартості продукції та інших.

Настав найвідповідальніший період. Час, який залишився до ювілейних торжеств, повинен стати часом напруженої, натхненої високопродуктивної праці всіх членів Товариства, часом примноження здобутків, що буде однією з важливих умов успішного виконання річних завдань і зобов'язань.

На честь великого свята

На честь Великої Жовтневої соціалістичної революції в столиці республіки споруджено величний монумент. Його урочистому відкриттю був присвячений багатотисячний мітинг, що відбувся 22 жовтня.

На оновлену і помолоділу площу міста-героя, яка носить ім'я Жовтневої революції, прийшли трудівники заводів і фабрик, студенти і учні, воїни Радянської Армії, представники партійних, радянських і громадських організацій. Над святково прикрашеною площею лунають мелодії революційних пісень і маршів.

Вступним словом мітинг відкрив член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин.

Від імені учасників мітингу О. П. Ботвин запросив члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського відкрити монумент.

Під бурхливі оплески присутніх товариш В. В. Щербинський розрівав стрічку. З монумента спадає

покривало, і перед очима присутніх постала двадцятиметровая скульптурна композиція. В центрі її — виконана в рожевому граніті осяйна знаменом постать організатора Комуністичної партії і засновника Радянської держави, вождя Жовтневої революції Володимира Ілліча Леніна. Поруч відлиті в бронзі постаті робітника, жінки-трудівниці, матроса, солдата — тих, хто вписав героїчні сторінки в літопис революції, хто на заклик партії самовіддано захищав її завоювання.

Над площею урочисто звучать державні гімни Радянського Союзу і Української РСР.

Відкривши монумент, товариш В. В. Щербинський звернувся до учасників мітингу з промовою.

Учасники мітингу з великим піднесенням прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву. (РАТАУ).

ЮВІЛЕЙНІЙ ВАХТІ — УДАРНИЙ ФІНІШ!

СЛОВА ДОТРИМАЛИ

На початку ювілейного року, включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, передовики нашого підприємства взяли підвищені зобов'язання — особисті завдання перших двох років десятої п'ятирічки виконати до 60-річного ювілею Великої Жовтня і звернулися до всіх членів УТОГ із закликом підтримати цей почин.

Протягом усіх місяців проводилася велика організаторська робота, йшла і нині триває напружена боротьба за досягнення високих виробничих показників. 32 працівники рапортували про виконання дворічної програми. 27 з них вже працюють в рахунок 1978 року, решта — в рахунок грудня нинішнього року.

Особливо високою продуктивністю праці відзначається Г. М. Бурбенко та К. А. Ківерчук. На їх трудовому календарі вже грудень наступного року. Перша з них виконує свої виробничі завдання на 187 процентів, друга — на 147 процентів. В рахунок листопада наступного року працюють А. С. Касир і Г. С. Ратовська, в рахунок серпня — Л. В. Пацан і О. В. Уривко, процент виконання завдання становить 176—149. Свого слова дотримали члени бригади Е. А. Васильової.

У ході змагання народились і нові почини, зокрема, «Кожному виробу — високу ефективність і гарантію якості». При підведенні підсумків роботи за цим девізом до Дня працівників легкої промисловості чотирьом робітникам присвоєно звання «Відмінник якості».

Коллектив нашого УВП докладає всіх зусиль, щоб примножити досягнуті успіхи, достроково виконати виробничі завдання другого року десятої п'ятирічки.

Г. МИГАЛЬ,
директор Кам'янець-Подільського УВП.

Готуючись гідно зустріти 60-у річницю Великої Жовтня, друкарки цеху вимірвальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» (на знімку зліва направо) Ольга Федорівна Курпас і Євдокія Олексіївна Андрущенко виконують норми виробітку на 130—135 процентів.

Ряди передовиків зростають

Коллектив Конотопського учбово-виробничого підприємства успішно виконує місячні і квартальні завдання другого року п'ятирічки, гідними показниками в праці зустрічає 60-річний ювілей Великої Жовтня. Ще на початку року у відповідь на почин передовиків Кам'янець-Подільського УВП десятки робітників нашої фабрики зобов'язалися до 7 листопада справитися із дворічними

особистими завданнями.

З перших днів розгорнулося напружене соціалістичне змагання за високі кількісні і якісні показники. І результати не забарились. Вже на кінець серпня 12 осіб рапортували про виконання дворічних завдань, на кінець вересня — ще 7 осіб. А нині ряди переможців соцзмагання зросли до 50 чоловік. Серед них — А. С. Довгополо, М. Н. Романенко, Л. П. Хайло, В. Д. Атаманюк, А. Н. Скрипченко, Т. Є. Свириденко, В. Г. Якименко, Л. А. Гришина, А. І. Ткаченко та багато інших.

А. ЖОГОВ.

Рівняючись на кращих

ніші ударну вахту на честь 60-річчя Великої Жовтня.

Поруч з Миколою трудиться багато висококваліфікованих товаришів, у яких він навчається краще працювати. Це — кадровий виробничник, чуйний і досвідчений наставник Федір Якович Гордієнко, Петро Гаврилович Малихін та інші.

Ф. КАЛАФАТ.

РОБІТНИЧІ ДАРУНКИ ЖОВТНЮ

Лічені дні залишилися до ювілею Жовтня і кожний новий день все більш напружений, багатий на трудові здобутки. Немало важливих подій відбувається щоденно у житті трикотажників Вінниці. Особливо велике піднесення викликало серед колективу прийняття нової Конституції СРСР.

У червні-липні вже 12 робітників справились із своїми дворічними завданнями, зокрема, закрійниці Ніна Добрянська і Галина Кермет, яка нагороджена медаллю «За трудову відзнаку», різальник крою Григорій Кацап, віджимальниця полотна Ганна Цуприк та інші. Всі вони зараз працюють в рахунок середини наступного року.

Ще ширшого розмаху набрало соціалістичне змагання у серпні-жовтні. Доповіли про виконання дворічних завдань ще 50 осіб, а також цілі колективи бригад і дільниць у складі п'яти бригад, де майстром комуніст І. А. Горбатий. Радісно відзначити, що цей колектив завжди добивається високих показників. У нинішньому році він чотири рази виходив переможцем у змаганні виробничих

дільниць. Завдяки умілому застосуванню розкладок і раціональному використанню полотна і випадків, колектив за дев'ять місяців ювілейного року зеконював 6 тонн 650 кілограмів полотна і розкріїв понад план 62,7 тисячі одиниць трикотажної білизни.

У вересні виконала своє дворічне завдання бригада фарбувальників Василя Пеньшина. Працюючи в складних умовах, робітники щоденно перевиконували змінні норми, уміло використовували технологічну пару, працюючи при цьому на двох фарбувальних машинах. Набагато поліпшили якість фарбування і гаму кольорів, не допускають браку. Бригадою пофарбовано понад план майже 12 тонн полотна і зеконювано при цьому барвників і хімікатів на суму 650 карбованців. В числі кращих фарбувальників Василь Дяков, віджимальниця Ганна Цуприк.

Дав слово — дотримай його. Такий девіз і в швейників підприємства, які добиваються стабільності виробництва, систематично перевиконують планові завдання.

Випуск продукції по змінах і днях тут проходить за графіком: щоденно з конвейера сходять 8250—8700 жіночих, чоловічих і дитячих білизняних трикотажних виробів, 82,6 процента продукції випускається першим сортом при плані 82 проценти. Тільки за рахунок цього на фабриці зеконювано значні кошти. Зразки трудового ентузіазму показує тут бригада, яку очолює комуніст, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, переможець республіканського змагання 1976 року Ніна Нагорна. Бригада десятого жовтня справились із дворічною програмою. Вслід за ними рапортували про це бригади в'язальниць і мотальниць, очолювані Марією Нігуреню і Олімпіадою Казновською.

Всього по підприємству вже виконали свої дворічні завдання 83 особи, окремі колективи. Це гідний трудовий подарунок наступному ювілею Великої Жовтня.

І. ШАПЕЄВ,
інженер-нормувальник
Вінницького УВП.

Наша соціалістична Батьківщина на порозі свого славного ювілею — 60-х роковин Великого Жовтня. Готуючись до цього свята, радянські люди звіряють свої досягнення, пройдений шлях за 60 років. А звіряти є що. За шістьдесят років наша країна з відсталі аграрної перетворилась на одну з передових держав світу. І все це завдяки самовідданій праці радянських людей, мудрому керівництву Комуністичної партії. Своєю працею, своїм розумом трудящі Країни Рад звеличують свою Батьківщину, а Батьківщина щоденно дбає про добробут своїх людей.

Основним Законом життя радянських людей — новою Конституцією СРСР, яку недавно прийнято на позачерговій сьомій сесії Верховної Ради СРСР, — передбачені основні права, свободи і обов'язки громадян нашої країни. В капіталістичних країнах люди не мають таких прав і таких свобод. Особливо це можна бачити на прикладах громадян з вадами слуху.

Багато століть життя глухонімих було тяжким і непроглядним. В давні часи через незнання причин і наслідків глухонімоти глухих людей рівняли з божевільними.

В царській Росії глухонімі були юридично прирівняні до душевнохворих: їм не дозволялось виступати свідками в суді. Значна більшість їх була безграмотна і жорстоко експлуатувалась поміщиками та капіталістами. Багато глухонімих були бездомними жебраками і бродягами, не мали ні даху над головою, ні сім'ї.

І лише Великий Жовтень покінчив з таким безпросвітним становищем глухонімих в країні. Тепер, коли ми знаємо приклади добросовісної самовідданої праці глухих на різних ділянках роботи і за цю працю відзначення їх урядовими нагородами, повагою співробітників, — нам важко повірити в тяжке минуле цих людей. Лише в нашій республіці за роки дев'ятої п'ятирічки біля 500 чоловік глухих працівників — членів Українського товариства глухих були нагороджені орденами і медалями СРСР і понад 2 тисячі чоловік — знаками «Переможець соціалістичного змагання» і «Ударник дев'ятої п'ятирічки». А скільки глухих громадян занесено на районні та міські Дошки Пошани, нагороджено грамотами!

Сотні нечуючих громадян, разом з чуючими, успішно виконують свої соціалістичні зобов'язання та виробничі плани другого року десятої п'ятирічки. Понад півтори тисячі робітників підприємств і об'єднань Українського товариства глухих включились в соціалістичне змагання на честь 60-річчя Великого Жовтня і взяли зобов'язання виконати виробничі плани двох років десятої п'ятирічки достроково. Своєю працею вони дотримали. З частотою справлялись зі своїми зобов'язаннями комсомольсько-молодіжна бригада швей-мотористок Кам'янець-Подільського УВП — ініціатор цього почину (бригадир Е. А. Васильєва), швей Конопотського УВП М. А. Бабич, Л. В. Безмен, В. Г. Якименко, робітниця Житомирського УВП В. К. Іванченко, Г. Л. Пасльон, Е. П. Бучинська, робітниця Єнакіївського УВП К. А. Ос-

А. Х. СЕМКО,
голова Центрального
правління УТОГ

трикова, В. Д. Клішина, П. М. Шевчук, бригада слюсарів-складальників Київського ДВО «Контакт» (бригадир С. І. Бриженко) і багато, багато інших.

У нас є сотні нечуючих громадян, які працюють інженерно-технічними працівниками, начальниками цехів, дільниць, бригад, майстрами, на керівних посадах: директорами і заступниками директорів підприємств, об'єднань, головами об'єднань, керівниками республіканських організацій, директорами Будинків культури і клубів.

Багато років працюють начальниками цехів М. П. Рибальченко, член ЦП УТОГ (Київське ДВО «Контакт») і В. С. Чоботар (Одеське виробниче об'єднання). Вони вміло керують робітничими колективами цехів, неодноразово виходили переможцями в соціалістичному змаганні на підприємствах.

Уміло керує бригадою на Вінницькому УВП Н. Я. Нагорна, яка на Х з'їзді УТОГ обрана членом Центрального правління товариства. Майстер Ровенського УВП В. І. Миколаєвський добре керує бригадою, а у вільні години пише хороші вірші. В республіканському конкурсі на кращий вірш серед глухих поетів, що проводився з жовтня 1976 р. по липень 1977 р., Василь Іванович одержав третю премію.

Все своє свідоме життя, понад 30 років, директором Артемівського УВП працює Г. О. Бондаренко, жінка чуйної душі, розсудливого розуму і доброго серця. Сама від народження інвалід, глуха, а скільки енергії, невтомної праці докладає Галина Олександрівна для успішної, ритмічної роботи учбово-виробничого підприємства, яке в 1946 році було організоване по її ініціативі, для створення належних виробничих і житлово-побутових умов робітників. Як рідна мати дбає вона про кожного робітника, про те, щоб було за тишиною в гуртожитку, щоб був порядок у кожній сім'ї робітників УВП, щоб молодь навчалась у вечірній школі, відвідувала гуртки художньої самодіяльності, брала активну участь у спортивно-фізкультурній роботі. І їй за все це сердечно вдячні робітники УВП, вдячне Українське товариство глухих.

Десятки років головами об'єднань УТОГ працюють В. М. Дюков (Запоріжжя), І. С. Динкевич (Львів), М. В. Калинченко (Донецьк), Т. А. Пилякіна (голова Центральної ревізійної комісії УТОГ (Ворошиловград), О. Д. Углич, який спочатку працював головою Чернігівського об'єднання, а нині — директор Чернігівського УВП. Ці керівники проводять велику організаторську та виховну роботу серед членів УТОГ, уміло керують роботою трудових колективів, культзакладів, дбають про соціально-побутові умови глухих громадян. В. М. Дюков та О. Д. Углич ведуть велику громадську роботу, є членами президії Центрального правління УТОГ.

Майже з перших днів створення Українського товариства глухих на керівних посадах в його організаціях і підприємствах працюють І. Т. Криволапов (нині за-

ступник директора по учбово-виховній роботі Київського ДВО «Контакт») та І. А. Сапожников (директор Республіканського науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ). За свою майже півстолітню роботу в Товаристві вони доклали багато сил і енергії для розвитку УТОГ, для зміцнення його організацій, підприємств і культзакладів.

В 1956 році Т. Г. Філяніна зв'язала своє життя з Українським товариством глухих, переїхавши на Україну з Російської Федерації. І ось уже більше 20 років вона працює спочатку в організації ЦП УТОГ, а з 1961 року незмінним директором Республіканських курсів по підвищенню кваліфікації працівників УТОГ. Щорічно на курсах проходить підготовку і перепідготовку понад 500 спеціалістів і керівних працівників організацій, установ, підприємств Товариства. Багато вміння і енергії віддає Тетяна Георгіївна цій роботі. Грамотна, з високою освітою, вона щоденно дбає про підвищення знань і кваліфікації керівних працівників і спеціалістів системи.

М. І. Неплюй починала свою трудову діяльність директором районного клубу глухих на Дніпропетровщині. Потім працювала інструктором Дніпропетровського об'єднання, а невдовзі її обрали головою об'єднання. Але свої організаторські здібності, своє вміння правильно вирішувати питання постановки організаційної, політико-масової та культурно-освітньої роботи серед глухих Марія Іонівна проявила за свою більш як двадцятирічну працю на посаді заступника голови Центрального правління УТОГ.

Таких прикладів можна було б навести багато. Своєю самовідданою працею нечуючі товариші, на яких би ділянках вони не працювали, користуються заслуженою повагою і разом з чуючими робітниками, які поєднали своє життя з Українським товариством глухих, дбають про його розвиток і зміцнення.

І сьогодні, в переддень великого ювілею нашої Батьківщини — 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, ми з гордістю можемо сказати, що Українське товариство глухих, трудові колективи його підприємств, об'єднань, організацій і установ успішно справились зі своїми соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь славного ювілею. Виробничий план десяти місяців цього року виконано достроково, понад план реалізовано промислової продукції на 3,5 мільйона карбованців. Все це досягнуто членами Українського товариства глухих, робітниками і службовцями підприємств, об'єднань, організацій і установ, глухими і чуючими, які працюють в тісній співдружності і йдуть по єдиному трудовому шляху.

Лише в нашій країні, в країні розвинутого соціалізму можлива така співдружність. Радянські люди спокійні за своє майбутнє, вони знають, що їх праця оцінюється гідно, що Основний Закон їхнього життя — нова Конституція СРСР передбачає великі права радянської людини і великі обов'язки кожного перед державою.

почесне звання «Народний театр»... За великою громадською роботою він ніколи не забуває про поезію. Багато друкується на сторінках журналу «В єдиному строю», газети «Наше життя».

Зараз Ісаак Аронович працює директором Республіканського науково-методичного кабінету по клубній роботі УТОГ.

Незмінний член Центрального правління, делегат усіх з'їздів УТОГ, він веде велику громадську роботу в Товаристві, і хоч його скроні вкриті сивиною, він досить по-юнацькому, енергійно втілює в життя цікаві задуми з метою поживлення творчої роботи серед глухих трудящих. Його мета: зробити їх повнокровними, духовно красивими будівниками комуністичного суспільства».

Прийняття нової Конституції (Основного Закону) СРСР — важлива подія в житті радянського народу. Золотими літерами вписані в неї слова про право на працю, освіту, відпочинок, безкоштовне лікування, забезпечену старість. Коли вчитуєшся в кожен рядок, серце сповнюється гордістю за нашу країну, Комуністичну партію.

Що мали глухі до революції? Нам не тільки не давали можливості вчитися, а й працювати. Ми були безправні. А сьогодні кожен член Товариства має цікаву роботу, при бажанні може вчитися у технікумі і вузі, щороку глухі

оздоровлюються в найкращих оздоровчих Радянського Союзу. Члени нашого Товариства, що живуть в м. Терні, мають зручні квартири, обставлені сучасними меблями. У селах нашого району також живуть заможні. Більшість глухих одержує пенсію по інвалідності.

Ось уже 60 років нам добре живеться під сонцем Великого Жовтня, під зорею найдемократичнішою в світі Конституції СРСР.

Г. ЛІСЮК,
голова Ордо-Василівської
первинної організації УТОГ.
Тернівський р-н.
Дніпропетровська обл.

З перевиконанням завдань

Колектив трудівників Новоград-Волинської дільниці Житомирського УВП гідно зустрічає славний ювілей Великого Жовтня. Ми вийшли переможцями в соціалістичному змаганні серед дільниць і цехів у другому і третьому кварталах нинішнього року, значно перевиконавши виробничі завдання. Понад план випущено 31413 пар робочих рукавиць.

Тридцять шість кращих робітниць дали слово здійснити особисті завдання перших двох років десятої п'ятирічки до 7 листопада. І ось за станом на 15 жовтня 41 робітниця дільниці рапортувала про досягнення мети. А такі швачки-мотористки, як Валентина Костянтинівна Іванченко, Ганна Ладківна Пасльон, Олександра Лазарівна Чет, Лукерія Вікторівна Гончарук, Валентина Петрівна Ахтирцева працюють в рахунок

жовтня-грудня 1978 року. Щоденно виконуючи норми виробітку на 170-180 процентів, ці чудові робітниця не один раз виходили переможцями індивідуального соціалістичного змагання серед робітниць дільниці. Вони не тільки самі добре працюють, але й допомагають молодим робітницям, діляться своїм досвідом.

Колектив дільниці трудиться під девізом: «Жодного відстаючого поруч». На протязі п'яти років у нас немає таких робітниць, які б не виконували норм виробітку. Всі зусилля трудівників спрямовані на підвищення продуктивності праці, успішне виконання завдань другого року і десятої п'ятирічки в цілому.

Б. КЛЕЦЕР,
ст. майстер Новоград-Волинської дільниці Житомирського УВП.

Робітниця Сумського УВП Катерина Олександрівна Бугримова та Василіса Команівна Фур'яка не раз виходили переможцями соціалістичного змагання в десятій п'ятирічці.

Розгорнувши боротьбу за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, наполегливі трудівниці домоглися відрадных виробничих здобутків. Так, К. О. Бугримова вже випускає продукцію в рахунок 1978 року. Достроково завершила своє особисте дво-річне завдання і В. К. Фур'яка.

На знімку: (зліва направо) К. О. Бугримова та В. К. Фур'яка обмінюються досвідом роботи.

Фото Й. МІНЬКА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

Об'єкт буде здано в строк

30 липня в «Нашому житті» вміщено репліку «Заходи розроблено, але...» в якій ішла мова про незадовільну організацію будівельних робіт з боку тресту «Запоріжжівільбуд» на спорудженні виробничого і побутового корпусів Запорізького УВП, про відписку головного інженера тресту М. С. Кравченка у відповідь на критику газети.

Як повідомив завідувач відділом будівництва Запорізького міськомкомпартії України Н. Гонтар хід спорудження корпусу трансформаторів і дроселів УВП розглянуто в міськомі в присутності керівників тресту «Запоріжжівільбуд» та учбово-виробничого підприємства.

Керуючому трестом М. Г. Груніну та головному інженеру М. С. Кравченку вказано на незадовільне ведення будівництва і зобов'язано вжити заходів, щоб подолати допущене відставання й освіти виділені кошти в повному обсязі. Секретарю парткому тресту В. А. Колодянському доручено встановити контроль за ходом спорудження виробничого і побутового корпусів.

На критичний виступ газети відповів і заступник міністра будівництва підприємств важкої індустрії УРСР Ю. А. Бойко. Комбінатом «Запоріжжитлобуд» розглянуто стан справ на місці і для прискорення будівництва вжито заходів з тим, щоб передати зливовикові виробничий корпус під монтаж технологічного устаткування в два етапи: в листопаді в період з 4 до 12, в грудні з 12 до 20 числа.

Комбінату «Запоріжжитлобуд» дано вказівку вжити заходів для посилення робіт по передачі виробничого корпусу під монтаж технологічного обладнання у встановлені строки.

Рядки з біографії

Теплі слова про громадську і мистецтвознавчу діяльність ветерана нашого Товариства І. А. Сапожникова залишив за життя М. П. Глодін, який багато років працював у м. Луцьку. Нижче публікуємо декілька уривків із його біографічного нарису, що ніде не друкувався. Автор розповів про великий життєвий шлях І. А. Сапожникова в довоєнні і повоєнні роки, який він пройшов у творчому труді пліч-о-пліч з чуючими.

«Особливо багато зробив він, будиши на посаді директора Київського Палацу культури, для поживлення культурно-масової і політико-виховної роботи серед глу-

хих. Під його керівництвом творчість драматичного гуртка почала швидко зростати і розвиватися. Від невеличких одноактних п'єсок колектив переходить до серйозних постановок класиків зарубіжної і російської драматургії. Постановки робились на високому ідейно-художньому рівні, завдяки чому колектив самодіяльності Палацу культури виходив переможцем не тільки серед глухих, а й серед чуючих. За досягнуті успіхи Будинком народної творчості в 1949 році драмгурткови присвоєно звання «Драматична студія», а в 1964 році за великі творчі досягнення їй одній із перших було присвоєно

СЛАВНОМУ ЮВІЛЕЮ

Велику масово-політичну і організаційну роботу проводять культурні працівники Бобруйського клубу глухих до 60-річчя Великого Жовтня. Тут недавно проводився районний огляд художньої самодіяльності, який показав зростаючу майстерність членів БілТОГ.

Огляд відкрився монтажем «Героїчна перекличка поколінь» — етапи великого шляху, який пройдено Країною Рад за 60 років. Монтаж змінився пісню Мураделі на слова Фірсова «Шлях Жовтня» у виконанні дипломанта республіканського конкурсу читців Людмили Симоненко, яка працює на Бобруйському УВП монтажною радіодеталей. Її труд відзначено Грамотою Президії Верховної Ради БРСР, і на сцені вона радує глядачів своїм мистецтвом. Хоч пісня виконувалась мімікою і жестами, вона донесла до глядачів велич Жовтня. У ній створювалось враження, що співає Л. Симоненко, хоч пісню синхронно з нею прекрасно виконувала директор клубу Тамара Олексіївна Парфенова.

Аж ось на сцені білоруський хоровод у виконанні дванадцяти дівчат — робітниць підприємства. Приємно дивитись, як розвивається рисунок танцю. В ньому використані реkwізити: віночки і хустки. Танець змінюється віршем Маяковського про радянський паспорт, який проникливо прочитав старший фабрики ім. Халтуріна М. Нікітенко. Порадувала присутніх на огляді молода пара у складі монтажника УВП Л. Шаповалова і культмасовика клубу Л. Радкевич, яка блискуче виконала жартівливий танець «Чебурашка». Л. Симоненко прочитала оповідання Енвера Мамедханлі «Льодова статуя». В ньому розповіда-

ється, що молода мати, втікаючи від німецьких фашистів у лютий мороз, врятувала своє дитя, знявши з себе одяг, а сама перетворилась за ніч в льодову статую, яка заклинає до помсти. Три сценки: «Випробування» — Димова, «Правильна система» — Курляньського і Хайта, «Запізнівся» — Козловського з великою майстерністю показали учасники драматичного колективу М. Нікітенко, С. Оркін, Ю. Проскурєнко. Велика заслуга в цьому і керівника драмколективу А. Пирожкова.

На огляд було представлено 18 номерів усіх жанрів. На закінчення танцювальний колектив виконав балетні танці «Полонез», «Російський ліричний», фігурний вальс. Керівник танцювального колективу В. М. Сафонова прагне прищепити людям, позбавленим слуху і мови, почуття прекрасного. Велике значення у всій концертній програмі має диктор-перекладач Маргарита Жемолдінова. Вона доносить до чуючого глядача тексти творів, які виконують на сцені глухі артисти. Синхронність перекладу створює враження великого мистецтва перекладу.

Після концертної програми був показаний кінофільм про автопробіг по партзанських стежках членів БілТОГ, знятий глухим столяром А. Симоненком. Фільм дивились з великим інтересом. Члени журі, до складу якого входила і голова Могилівського обласного відділу глухих М. Алфіменкова, дали високу оцінку фільму і рекомендували його на республіканський огляд любительських фільмів, а всі номери художньої самодіяльності відібрані на обласний огляд.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського
міжрайвідділу глухих.

В КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

ВИХОВАТЕЛЬ МОЛОДИ

Наставництво, ініціаторами якого виступили передові представники робітничого класу, швидко поширилось у трудових колективах. В цьому русі вбачається могутній стимул залучення молодого покоління до трудової діяльності.

На Харківському тракторному заводі імені Орджонікідзе наставництво здобуло визнання і серед глухих трудівників. Хочеться згадати про Івана Тимофійовича Орду. Після закінчення школи працює на заводі з 1972 року обрубником в чавуноливарному цеху. Здається, не так довго він працює, але зробив багато. Його знають як людину дисципліновану, сумлінного трудівника (норми виробітку виконує на 147—256 процентів). І. Т. Орда — член бюро первинної організації УТОГ заводу. Коли мова зайшла про те, хто буде наставником, його прізвище було названо одним з перших. Він це доручення цінує високо і ставиться до нього з усією відповідальністю. У молодих робітників С. В. Поливанова, В. Ф. Жуковського, В. С. Вовалєва та в інших склалися хороші стосунки із своїм наставником. До старшого товариша вони звертаються з усіх питань, які виникають. Він чить їх терпляче, вимогливо, цікавиться, як вони про-

водять свій вільний час. Глухі наставники охоче беруть під свою опіку юнаків та дівчат, що приходять в нашу трудову сім'ю, дбайливо вчать їх, формують у молоді кращі якості будівників комунізму. Наші наставники говорять молодим прямо, що в нашому колективі ледарям і літунам місця немає.

Вся робота наставників не безплідна. Бригада, в якій працює І. Т. Орда, носить звання комсомольсько-молодіжної і є кращою бригадою обрубників у цеху. Її члени норми виробітку виконують на 125—145 процентів. В бригаді немає порушень трудової і виробничої дисципліни, громадського порядку. Всі члени бригади самовіддано трудяться над виконанням рішень XXV з'їзду КПРС і завдань другого року п'ятирічки.

Новий приплив сил у глухих трудівників викликало прийняття нової Конституції СРСР, наближення 60-ї річниці Великого Жовтня.

Наставники нашої організації прагнуть виховати молоде покоління в дусі комуністичного ставлення до праці і високої комуністичної свідомості.

І. РАДЧЕНКО,
ст. інструктор-перекладач
ХТЗ.

Вечір сім'ї

Готуючись гідно зустріти 60-ю річницю Великого Жовтня, культурні працівники районних клубів УТОГ Одещини шукають нових форм роботи з масами. Одною з них стало проведення сімейних вечорів-свят.

Вперше в нашій області такий вечір відбувся в Любашівському клубі УТОГ. До нього готувалися заздалегідь: оформляли запрошення, відвідували сім'ю, проводили з нею бесіди, залучали школярів до участі в концерті. Партійна організація і правління колгоспу підготували привітання, нагороди.

Нещодавно у колгоспі «Зоря комунізму» цього району вшанували родину Василя Кириловича

Тросіна, який 30 років віддав роботі в колгоспі. На вечорі була і його дружина, яка працює в польовій буряківничій бригаді, син шофер, а також дочка з чоловіком.

Члени нашого Товариства тепло привітали ювіляра. За успіхи в роботі В. К. Тросіна було премійовано і вручено безкоштовну путівку в будинок відпочинку, його ім'я занесено на Дошку Пошани.

Члени УТОГ виявили довіря і обрали його до складу правління райвідділу УТОГ, де Тросін очолює побутовий сектор.

Сім'я у Василя Кириловича дружна.

Г. ЮХИМЕНКО.

ДВА великих радісних свята — ювілей Великого Жовтня і свято нової Конституції СРСР — злилися воедино для нас у цю осінь. І тому цілком зрозуміле те величезне політичне і трудове піднесення, що панує в ці жовтневі дні у містах і селах нашої неозорої Батьківщини.

В тисячі й тисячі чудових звершень втілюються соціалістичні зобов'язання, взяті радянськими трудівниками і цілими колективами на честь річниці Жовтня. І сьогодні, напередодні свята, зі всіх кінців країни йдуть на адресу Центрального Комітету партії, на адресу Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва рапорти про перемоги і досягнення радянських людей у праці, навчанні, підвищенні матеріального рівня їх життя, культури.

Є в цьому безперервному потоці і радісні вісті про успіхи глухих трудівників Російської Федерації. 150-тисячний загін членів Всеросійського ордена «Знак Пошани» товариства глухих з честю ніс переджовтнєву трудову вахту в цехах фабрик і заводів, на полях колгоспів і радгоспів, в лабораторіях інститутів, в школах, нав-

Фрезерувальник Першого московського шарикопідшипникового заводу В. Макеєв.

чальних закладах. І ось вони, підсумки, їх наполегливої натхненної праці.

За дев'ять місяців ювілейного року учбово-виробничі підприємства ВТОГ реалізували продукції на 134 з половиною мільйони карбованців — на чотири з половиною мільйони більше, ніж передбачалося державним планом. Понад 120 тисяч карбованців умовної річної економії дали 264 раціоналізаторських пропозицій глухих новаторів.

Але не тільки кількісним зростанням обсягу випуску продукції і поліпшення її якості характерні підсумки переджовтнєвого змагання. На багатьох підприємствах освоєно нову продукцію, значно вдосконалено технологію виробництва, поліпшено умови праці і побуту робітників.

Московським спеціальним виробничим об'єднанням завершено організацію цеху по ізоляції жил кабелів далекого зв'язку. З допомогою партнера — заводу «Москабель» тут встановлено понад 70 одиниць високопродуктивного устаткування, відпрацьовано технологію. Вже в цьому році цех випустить нової продукції більш ніж на два мільйони карбованців.

Створене в об'єднанні бюро технічної документації з розмножу-

ВТОГ ЗУСТРІЧАЄ СВЯТО

вальною базою дозволяє нині оперативно забезпечувати всі підприємства Всеросійського товариства глухих нормативно-технічною документацією.

Продовжуючи зміцнювати і розширювати кооперативні зв'язки з найкрупнішим в країні об'єднанням ЛОМО, глухі трудівники Ленінград освоїли на своєму УВП серійний випуск нового типу блоку живлення для електронно-облікового калькулятора, в декілька разів збільшили випуск підсилювачів для кіноустановки, удостоєної державного Знака якості.

Свято Великого Жовтня колектив Новгородського УВП зустрічає в новому виробничому приміщенні, де створено найсприятливіші умови для високопродуктивної праці і побуту. Тут вже освоєно випуск нового виду виробів — плівковий конденсатор для малогабаритних кольорових телевізорів.

І так на кожному учбово-виробничому підприємстві ВТОГ. Сотні їх робітників вже випускають продукцію в рахунок третього, четвертого року п'ятирічки.

Славними ділами ознаменували переджовтнєву вахту глухі трудівники державних підприємств. В день комуністичного суботника 15 жовтня завершили виконання завдань двох років десятої п'ятирічки передові робітники московського заводу імені Володимира Ілліча комуністи С. Колосков, фрезерувальник Ю. Венедиктов, токар К. Поморцева, кандидат у члени КПРС слюсар А. Фролов та багато інших.

Переможцями в соціалістичному змаганні робітників Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР вийшли глухі робітники заводу «Ростсельмаш» складальники М. Обловатний, А. Білоброд, І. Сотников. Одним з кращих серед наставників підприємств Міністерства визнано робітника цього заводу досвідченого слюсара і знатного раціоналізатора Л. Юдіна.

Добре відомі своєю майстерністю, змінням, високою продуктивністю праці сотні нечуючих робітників московських підприємств — автомобільного заводу імені Лихачова, Першого підшипникового, «Знамя Труда», Люберецького заводу сільськогосподарського машинобудування імені Ухтомського,

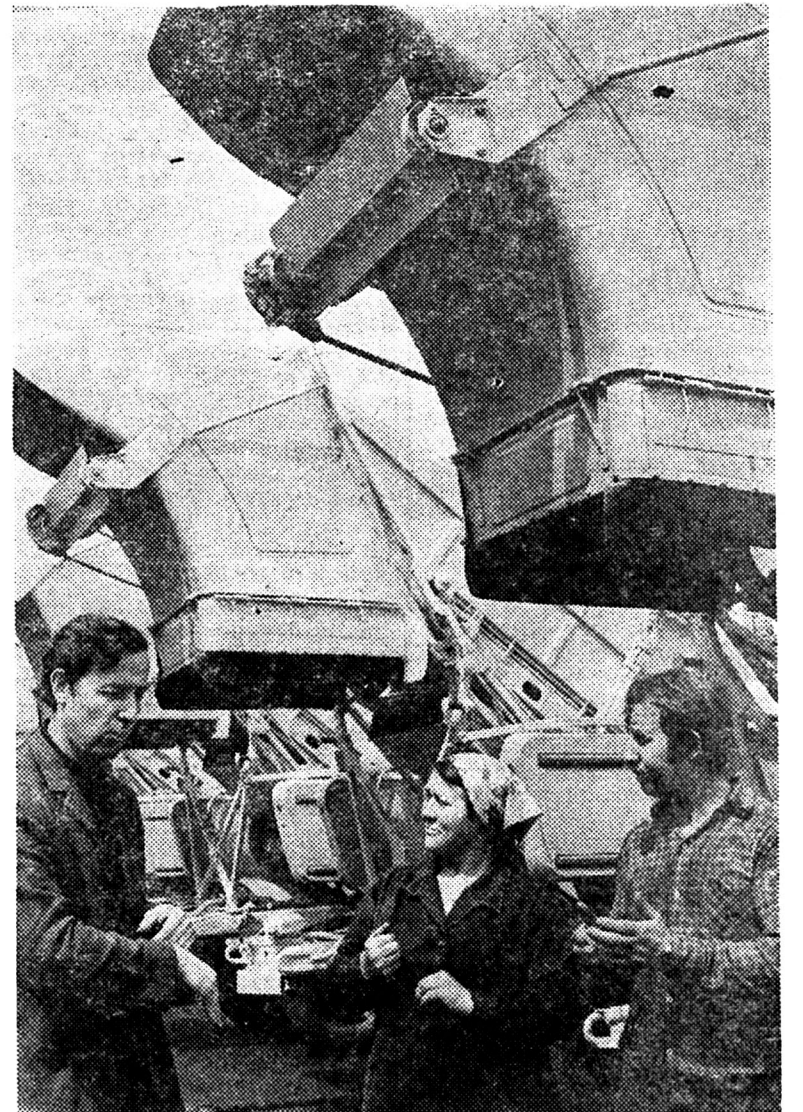

Токар Магнітогорського УВП кавалер ордена Трудової Слави III ступеня П. Давидов.

Коломенського паровозобудівного заводу і багатьох, багатьох інших підприємств країни — учасників і переможців соціалістичного змагання.

...Багатоманітні прикмети наступаючого свята. І в яскравому світі будинків новоселів. І в рапортах про виконання зобов'язань. І в святкових афішах червоних кутків, клубів, Будинків культури. І в оголошеннях про екскурсії, поїздки, спортивні змагання...

Так, хороший настрій у глухих трудівників. Вони вправі пишатися досягнутим. Славне їх сьогодні, чудові перспективи на майбутнє. І кожен з них пишається своєю приналежністю до радянського народу, про який так натхненно сказав Леонід Ілліч Брежнєв: «...Це народ виняткового працелюбства, мужності, витривалості, душевної щедрості, обдарування і розуму...».

На знімку: група глухих робітників Люберецького заводу імені Ухтомського (зліва направо) інструктор-перекладач В. Іванов, штампувальниця Г. Васкова, вибивальник Е. Тимохін.

На знімку: сцена з драми М. Зарудного «Вірність» у виконанні аматорів самодіяльного народного театру Одеського будинку культури.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

РОБОЧІ РУКИ

Робочі руки славлю нині,
Котрі збудили світ зі сну,
І шлють ракету в небо сине,
В майбутню радісну весну!

Робочі руки славлю нині,—
Вони до щастя стелять путь.
Співаю славу тій людині,
Котру робочою зовуть!

Є. ХРОБАК.

м. Дрогобич,
Львівська обл.

ВОГОНЬ

Скільки пропливало з тих пір подій,
А віки відчули скільки болей,
Як побачив пращур мій тоді
Іскорку між каменями кволю.
Це ще там, у глибині століть,
Чоловік зумів якось збагнути,
Що немало сил іскра таїть
І багаттям зможе спалахнути.
Друга теплий подох берегла
Від негод та від лихих нападів,
Щоб не осквернили вороги,
Щоб його ніхто не смів украсти.
Все ж вони помітять не змогли,
Пращури мої чорняві й русі,
Як жаринку спритно загребли
Вовкулаки у нечисті руки.
Тож вогнем він володіє теж...
Зажурилась хижка, сакля, хата.
Світ сповився димом від пожеж,
Щоб надовго в темряві сховатись.
Є вогонь підступний і святий,
Є вогонь ненависті й любові.
А йому б лише добру світліть,
Пломеніти в помислах і слові.
Маємо крізь все життя нести
Прапора вогонь, що тріває

з коліски...

Я схилиюсь низько й перед тим,
Що яріє коло обелісків.

К. ЛАЗАРЕНКО.

Вінницька обл.

Полтавчани — в Миколаєві

На запрошення Миколаївського обласного відділу УТОГ у місті корабелів побував колектив художньої самодіяльності Полтавського будинку культури. Полтавчани показали господарям своє мистецтво, розповіли про досягнення трудівників двох УВП на виробництві та про роботу культзакладу.

Глухі Миколаєва тепло зустріли виставу за п'єсою А. Макайонка «Трибунал», на яку зібралися понад 300 чоловік. Особливою майстерністю глядачі відзначили ролі Ніни Личевої, Михайла Кравця та інших акторів.

Під час обміну досвідом гості й господарі організували концерт за спільною програмою, яка була насичена багатьма різноманітними жанрами. У виступах свого колективу активну участь взяла й голова Полтавського облвідділу УТОГ Н. М. Григоренко.

Після закінчення виступів для гостей було організовано екскурсію по місцях революційної і трудової слави міста. Від імені глядачів керівники Миколаївського облвідділу вручили полтавчанам пам'ятний адрес, сувенір, букети квітів і побажання нових зустрічей.

П. МАСЛЕННИКОВ.

НОВИНИ КІНОЕКРАНА

СОЛДАТИ СВОБОДИ

Після закінчення Великої Вітчизняної війни минуло понад тридцять років, але події того часу залишаються в центрі уваги діячів радянського мистецтва, які прагнуть створити картини на реальній історичній основі, мовою мистецтва розповідати людям правду про війну.

Не так давно на екранах нашої країни демонструвався багатосерійний кінофільм «Визволення». Своєрідним продовженням цієї кінопопеї є новий широкоформатний кольоровий художній фільм у чотирьох частинах «Солдати свободи», створений на кіностудії «Мосфільм» у співдружності з кінематографістами братніх соціалістичних країн.

Основні події фільму розгортаються в країнах Східної Європи, які після остаточного розгрому гітлерівців стали на шлях соціалістичного будівництва. Потрібно була величезна напружена боротьба народів на чолі з комуністами — солдатами свободи, справжніми патріотами і полум'яними інтернаціоналістами — проти сил реакції і фашизму. Саме про це нова кінопопея.

Перед авторами картини стояло досить складне завдання. І треба віддати належне постановникам фільму — режисеру Ю. Озерову, який разом з О. Кургановим за участю авторів з братніх соціалістичних країн підготував сценарій картини, операторові І. Слабневичу, художникам О. Мякову та Т. Лапшиній, усім іншим, що брали участь у зйомках, — вони із завданням впоралися успішно. Кінокамера переносить нас у Болгарію і Німеччину, Угорщину і Чехословаччину, Польщу і Румунію, інші країни, — розкривається широка панорама всенародної боротьби проти фашизму.

Переконаливо і всебічно показано, як розвивалися події в Болгарії, де партизани на чолі з загартованим революціонером Тодором Живковим, роль якого виконує болгарський артист Петр Стефанов, вели кровопролитні бої з фашистами і добивалися перемоги. Як Народно-визвольна армія Юго-

славії, що нею командував Йосип Броз Тіто (артист М. Єременко-старший), у складних умовах гримала ворога. Багато уваги приділено підпільній боротьбі польських патріотів і повстанню у Варшаві, подіям в Угорщині, а також іншим фактам історії другої світової війни. Усе показано художньо переконливо, реалістично.

Головною рушійною силою боротьби виступав народ, і це добре показано у масових сценах, батальних картинах. У нерівних сутичках з ненависним ворогом гинуть нескоролені безіменні герої. Не можна без хвилювання сприймати кадри, що зображують стійкість мужнього сина болгарського народу Христо Михайлова, який загинув у нерівній боротьбі з королівською охранкою. Його роль емоційно, пристрасно виконує відомий болгарський артист Георгій Георгієв-Гец. Глядач неодмінно зверне увагу і на майстерну гру польського актора Лешека Хердегена, який створив образ нескороленого керівника польських комуністів у підпіллі Павла Фіндера. Знайомство з героями збагачує наші знання про тих, хто віддав своє життя за свободу і незалежність батьківщини, за перемогу над ненависним фашизмом.

З переконливою силою створено образи керівників комуністичних партій країн Східної Європи. Георгій Димитров, Тодор Живков, Вільгельм Пік, Болеслав Берут, Йосип Броз Тіто, Клемент Готвальд, Моріс Торез, Пальміро Тольятті, Едвард Герек, Владислав Гомулка та інші видатні діячі міжнародного комуністичного руху весь час у центрі уваги глядачів. Їх ролі психологічно тонко виконують актори братніх соціалістичних країн. Особливо запам'ятовується гра Стефана Гоцова в ролі Георгія Димитрова, Хорста Пройскера в ролі Вільгельма Піка, Петра Стефанова в ролі Тодора Живкова.

Вірні історичній правді, автори переконливо розкрили роль Радянської Армії у визволенні країн Східної Європи від німецького фашизму. Цьому сприяють широкі батальні картини, що розгортають-

ся на екрані. Вдалим є створення у фільмі образ маршала К. Рокоссовського, роль якого вміло виконує артист В. Давидов. У його трактуванні це — вольовий, принциповий, впевнений у своїх стратегічних задумах полководець, власне, такий, яким він був у житті.

Серед інших творчих удач картини відзначимо також і вміле використання усіх складних перипетій боротьби в стані ворогів та союзників. Талановито створені образи царя Бориса (Наум Шопов), англійського прем'єра Черчілля (Валентин Казанський), зрадника польського народу генерала Сікорського (Ігор Смяловський) та інші.

У фільмі багато яскравих, зворушливих картин, епізодів та сцен, вони приваблюють своєю життєвістю і невимушеністю. Велике враження справляють кадри, що розкривають діяльність Комінтерну в Москві по керівництву боротьбою комуністів Європи проти фашизму, розповідають про визвольну місію Радянської Армії і участь у ній Л. І. Брежнєва та інших воєначальників і політпрацівників, відтворюють сцени масового героїзму радянських воїнів тощо. Благородні людські почуття збуджує невеликий епізод прощання Болеслава Берута з дружиною (її роль патхенно виконує польська актриса Крістіна Міколаєвська), яку на його очах забирають фашисти, щоб згодом стратити за участь у підпільному комуністичному русі. Змістові фільму імпонує витримана в суворих гамах музика Юрія Левітіна.

Отже, на кіностудії «Мосфільм» у тісній співдружності з кінематографістами братніх соціалістичних країн створено справді інтернаціоналістський фільм-епопею, в якому усе — від ідеї до художнього втілення — підпорядковано розкриттю ролі комуністів у вирішальній битві проти жорстокого і сильного ворога, яким був німецький фашизм. Нова кінопопея вчить, що у зіткненні двох протилежних сил вирішальне слово за солдатами свободи — найстійкішими, послідовними і безстрашними борцями за щастя народів в усьому світі.

Г. ВАРТАНОВ,
доктор історичних наук.

Шахи ПІСЛЯ ДЕСЯТОГО ТУРУ

З 3 по 31 жовтня в Москві проходили VIII особиста першість з шахів серед глухих спортсменів. У змаганні виступають найкращі шахісти країни. Серед них: 3 майстри спорту, 14 кандидатів у майстри, 4 першорозрядники.

Після десяти турів з 8 очками лідирує лєнінградський майстер спорту В. Г. Краснов, запорізький кандидат в майстри П. І. Васковцов має 7,5 очка з 9, на пів очка відстає від нього майстер спорту з Тбілісі К. Р. Бабаханов.

Далі місця розподілялися так: майстер спорту С. А. Салов з Москви набрав 6 очок з 8, кандидат в майстри з Харкова А. М. Марушков та автор цих рядків мають по 5,5 очка з 9. Стільки ж і в алмаатинці Г. П. Пушкарьова, але він провів на зустріч більше. Боротьба в турнірі загострюється.

Ю. ЗУЄВ,
майстер спорту СРСР.

РЕКОРДСМЕНИ ОЛІМПІАДИ

Вашінгтон-Белград-Мальме-Бухарест — такий тріумфальний шлях рекордсменки світу серед нечуючих, лєнінградки Ніни Іванової.

Нині у неї вагомий підсумок — на всіх чотирьох Олімпіадах Ніна завоювала одинадцять золотих медалей з легкої атлетики (фото, вгорі). Переможець XIII Всесвітніх ігор серед найсильніших глухих бігунів світу на дистанціях в 10 000 і 25 000 метрів став Петро Мурзін, інженер Камського автомобільного заводу (на знімку внизу в центрі).

Фото Л. ГОДИНА.

В ШКОЛАХ-ІНТЕРНАТАХ

СТВОРЕНО ВСІ УМОВИ

Калузька спецшкола-інтернат для глухих дітей має свої добрі традиції у навчанні і вихованні. Перед початком минулого навчального року заклад розмістився у новому сучасному триповерховому приміщенні, де створено хороші умови для всебічного розвитку дітей. Кожна класна кімната обладнана за останніми вимогами педагогіки, зокрема, встановлено слухову апаратуру «Спектр». До послуг учнів бібліотека з просторим читальним залом, актовий зал, піонерська кімната, майстерні по обробці дерева і металу, по швейній справі, де хлопчики та дівчатка здобувають трудові навички. Працюють гуртки художньої самодіяльності, є кіноапаратура. Завжди своєчасно відкриваються двері їдальні, де для мешканців школи готуються смачні калорійні страви.

У закладі навчається 200 дітей з Івано-Франківської області. З ними працює 56 викладачів і вихователів, які докладають багато зусиль, щоб дати їм знання в межах середньої освіти, виховати з них повноцінних громадян Країни Рад, активних будівників комуністичного суспільства. Всі педагоги, а їх 22 особи, мають вищу дефектологічну освіту, проводять навчання на високому теоретичному і методичному рівні. Особливо відзначаються в цьому відношенні вчителі: четвертого класу — Галина Миколаївна Смука, другого класу — Софія Миколаївна Телегіна, третього класу — Олександра Лазарівна Проценко, вчителька української мови і літератури старших класів Євдокія Петрівна Кобазєва, вчи-

телька біології Надія Григорівна Могильовець та інші.

Крім успішного навчання, на рахунок учнівського колективу ще є багато хороших починань. Наприклад, кожен клас, починаючи з п'ятого, веде альбом корисних справ, куди записуються дані про різні культуроходи та інші масові заходи з ілюстраціями цих подій, зробленими самими учнями. В кінці року організовуються виставки альбомів на одному з підприємств м. Калуша, де працюють глухі трудівники. В нинішньому році альбомів мають назву: «Ми слави́мо Великий Жовтень» і присвячені славному 60-річному ювілею. Під керівництвом учителів та вихователів учнями закладені чудові квітники, на ділянці, яка займає 3,7 гектара, посаджено близько двохсот яблунь і груш, 350 кущів смородини, побудовано теплиці для вирощування помідорів.

За весь час існування школи педагогічний колектив дав путівку в самостійне життя близько 500 випускникам, які нині працюють на учбово-виробничих і державних підприємствах, багато з них — на Коломийському заводі сільськогосподарських машин.

Це є один із проявів турботи Комуністичної партії і радянського уряду про трудящих глухих, які йдуть в єдиному строю з усім радянським народом, активно будують прекрасне майбутнє людства — комуністичне суспільство.

О. ЛАЗАРЕНКО,
директор Калузької школи-інтернату для глухих.
Івано-Франківська обл.

Бібліотека в гуртожитку

У гуртожитку Дрогобицького учбово-виробничого підприємства цими днями стала функціонувати бібліотека, на книжкових полицях якої близько тисячі примірників книг. На придбання нової літератури підприємство перераховує багато грошей.

В роботі бібліотеки велику допомогу надає рада бібліотеки та актив читачів. Василь Малюк, Іван Матківський, Володя Дмитрик, Василь Кирилич, Володя Резенчук, які входять до читацького

активу, здали до бібліотеки свої книги.

У зв'язку з знаменною датою в історії нашої країни — 60-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції в бібліотеці оформлено книжкову виставку на тему: «Великому Жовтню — 60». Біля цієї виставки завжди багато робітників УВП. Тут проводяться бесіди, мімічні читання.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

ПЛАНЕТИ НА ОДНІЙ ЛІНІЇ

Астрономи всього світу готуються до цікавої події в історії Сонячної системи. Через три роки великі планети — Юпітер, Сатурн, Ураї і Нептун опиняться майже на одній лінії з Сонцем. Таке відбувається раз на 175 років. — Наше світило, — сказав ви-

значний радянський астроном С. К. Всехсвятський, — перебуває наче в центрі ваги Сонячної системи, коли планети, вишикуються на одній лінії, вони немов тягнуть за собою центр ваги. Це якоюсь мірою може позначитися на сонячній активності.

(Кор. ТАРС).

В. о. редактора В. ПІТЕНКО.